

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentaria Vetustissima & profundissima Super Canticvm Canticorum Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr Sirhasirim

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs VI. Quam pulchra es & quam decora chariſſima in delitijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

nihil vita & conuersatione mea sanctius, & in mea doctrina vera & perfecta cordis circumcisio discitur, atque omnis mea prædicatio verè quasi mollis fluuius decurrit, vt audientium mētes sui salubritate reficiat, & ad boni operis studia informet.

Capitis comæ sunt Apostoli, & quare assimulantur purpura Regis iunctæ canalibus.

Huius capitis tui comæ, mei sunt Apostoli, cæteri quoque mei sancti, qui mihi charitate, sicut comæ capiti adhærent, quibus purpura benè congruit, quia sicut purpura quæ vicinior canalibus est, melius tinguatur, ita illorum mens, quo magis meis vel meorum Prophetarum verbis & institutionibus vicina efficitur, eò magis ad amorem mei virtute accenditur, & in tabernaculo meo, hoc est in Ecclesia mea, prætiosa & regalis purpura, coccus scilicet bis tinctus Dei & proximi dilectione refulgere conatur.

1. Cor. II. Quilibet fidelis quomodo coma capitis Christi esse possit.

Igitur quia caput viri Deus, si huius capitis sui coma quisque fidelis virtute animi esse desiderat, sacris Scripturarum canalibus, necesse est vt sedulus scrutator inhæreat, quia ibi inuenit vnde tinguatur, vt Regis sui cœlestis per amorem intimum purpura mortificatione carnalis vitæ efficiatur.

Notandum autem quod pulchrè respondet dilectus dilectæ huiusmodi laudis præconio, decem partibus quasi decem chordis, vno resonans spiritualiter decachordo, quod ita superiori decachordo, quod in laude Sponsi Sponsa de-

cantauerat, decenter opponitur, vt illud à superioribus istud ab inferioribus modū gratissimæ melodix imponant.

Quia enim Sponsa ad Sponsum recta intentione & perfecto amore semper ascendere debet, iustum est vt de minoribus ad maiora affurgat, atque ideo à Sponso proficientis & quasi crescentis ad virtutes animi eius præconium dignanter decantatur; non quod iste profectus, virtus, & potentia sit accipientis, sed potius quia laus est Sponsi dantis & hanc ei virtutem atque potentiam suo munere tribuentis.

Cur Sponsa à Sponso laudetur, à minoribus ad maiora affurgendo.

At verò Sponsa intendens venerabiliter immensam Sponsi benignitatem de cœlo descendens, & ad nostram se infirmitatem propter nos humiliantis, laudis eius præconia à summo corporis præconio, hoc est à capite quasi à superiori orditur chorda, vt ostendat se inferius positam, semper se respicere debere ad vitam & doctrinam Sponsi sui superius sibi è regione oppositam, & ad illum per imitationem ascendere, quem cognoscit ad se per compassionis pietatem descendisse.

Sponsa cur Sponsi præconia, à summo inuenerit.

VERSUS VI.

Quam pulchra es & quam decora
charissima in delitijs.

Postquam sponsus in sponsam per partes prædicauit varietatē mem-

Sponsus in sponsa vniuersitatem virtutem statura nomine appellat, & doctrinæ abundantiam vberum significatione declarat.

membrorum ex habitu mentis bonè & honestè compositorum, vnum quiddam totum exinde procreuisse ostendens vniuersitatem virtutum *statura* nomine appellat, doctrinæ verò abundantiam *vberum* significatione declarat. Quæ enim pulchritudo morum siue eloquiorum deest in toto copore sanctæ Ecclesiæ: nã cū istæ istâ, ille illâ, aliis aliâ virtute resplendeat, quidam plura quidam pauciora virtutum genera possideat, q; potest esse species pulchritudinis & decoris, quã in suo corpore sancta Ecclesia non habeat? Cumque diuersi diuersâ sanctarum doctrinarum eruditione clarescant, quæ potest esse veritatis vel sanctitatis scientia, quâ sancta non exuberet Ecclesia? nam cum secundum Apostolum, *alij detur sermo sapientiæ, alij sermo scientiæ, alteri fides, alij gratia sanctorum, alij operatio virtutum, alij prophetia, alij discretio spirituum, alij genera linguarum, alij interpretatio sermonum*, omnis omnis profecto pulchritudo atque ornatus operum siue sermonum in interiori *staturâ* sanctæ Ecclesiæ spiritualiter refulget.

Vnde merito *pulchra & decora*, sed *in delitijs charissime* promuntiatur, quia profecto magnæ sunt deliciae animæ virtutum abundantia, & sapientiæ salutaris doctrina; sed quo magis anima his delectatur, tanto amplius diuinæ dilectionis dulcedine repletur.

Sponsa cur charissima in delitijs pronuntietur.

1. Cor. 12.

VERSVS VII.

Statura tua assimilata est palma, & vbera tua botris.

Cur autem huiusmodi *statura* *assimilata est palma*? palma nãque victoriæ signum est; quæ autem maior & gloriosior victoria quàm de vitijs & peccatis triumphare? unde autem eiusmodi mirabilis & gloriosa succreuit *statura*, nisi ex victoria virtutum & destructione vitiorum? Non incongruè ergò *statura Ecclesiæ palma assimilatur*, quia omnis eius morum honestas & probitas insignes loquitur victorias.

Statura Ecclesiæ palmæ assimilatur.

Porro *vbera eius botris assimilantur*, quia doctrina & prædicatio eius, dulci & suauiter abundat sapore sapientiæ & spiritualis intelligentiæ, & auditores suos ita inebriant, vt à mundi huius voluptatibus velut insensibiles faciat. Vt autem ostendat ipse sponsus quod pulchritudo huius *staturæ* maximè & principaliter proficiat & succrescat ex mortificatione carnalis vitæ, passionis suæ ei prætendit exemplum & ipsius passionis emolumentum: dixi, inquit, ascendam in palmam.

Vbera Ecclesiæ cur botris dicantur similia.

